

Arrest

nr. 124 630 van 23 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 17 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. NDIKUMASABO en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Guineese man van Peul-origine, geboren op 9 juli 1990 in Kamsar, Guinee als zoon van (M.B.) en (H.B.). In 2005 verhuisde u van Kamsar naar Conakry waar u onderdak vond bij uw broer, Ibrahima Barry, die daar werkte als militair bij de rode baretten. Samen met uw vriendin, (A.S.), hebt u drie kinderen.

Op 20 september 2012 werd u 's avonds gebeld door uw vriendin, die zich op dat moment bij haar zussen in de gemeente Dixinn bevond, met de boodschap dat zij buikpijn had. U nam de auto van uw broer, haalde uw vriendin op en ging samen met haar naar het ziekenhuis. Omstreeks twee uur 's nachts verlieten jullie het ziekenhuis. Eerder die dag had er een oppositiebetoging plaatsgevonden in de stad. Op weg naar huis stootten jullie ter hoogte van de rotonde van Bambeto op een wegversperring. De militairen gaven u het bevel om uit te stappen. U weigerde, reed weg en probeerde te ontsnappen.

De militairen zetten de achtervolging in en aan een volgende wegversperring werd u tot staan gebracht. Uw voertuig werd doorzocht en de militairen vonden het geweer van uw broer. Door tussenkomst van (M.), een militair en vriend van uw broer, die aanwezig was bij uw arrestatie werd uw zwangere vrouw vrijgelaten. Uzelf werd echter overgebracht naar de Surété.

Na zeven dagen opsluiting kwam uw broer, vergezeld van vier andere militairen, naar de gevangenis om u te bevrijden. Hij bracht u onder bij zijn vriend en collega militair, (M.). Zelf vluchtte uw broer naar Senegal. De volgende dag, op 28 september 2012, vielen militairen het huis van uw broer binnen. Tijdens de huiszoeking werden de wapens gevonden van Toumba Diakité, een vriend en oud-collega van uw broer, die in 2009 een aanslag pleegde op toenmalig president Moussa Dadis Camara. Uw vriendin en de vrouw van uw broer werden gearresteerd en opgesloten in het militaire kamp Alpha Yaya. Uw vriendin beviel van uw jongste kind tijdens haar gevangenschap. Ze werd een maand na de bevalling vrijgelaten, in december 2012. De vrouw van uw broer wordt tot op heden vastgehouden.

(M.) regelde samen met een smokkelaar uw vlucht uit Guinee. Op 18 oktober 2012 kwam u aan in België en u vroeg nog diezelfde dag asiel aan. U vreest om bij terugkeer naar Guinee vermoord te worden door de regering.

U legde geen documenten neer om uw identiteit of asielrelaas te staven.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, van de Vreemdelingenwet. De reden daarvoor is dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw arrestatie op 20 september 2012, uw daarop volgende ontsnapping en het risico dat u bij terugkeer zou vervolgd worden door de autoriteiten van Guinee.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt in de eerste plaats ernstig ondermijnd door de flagrante verschillen tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en deze bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS).

Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 20 september 2012 werd gearresteerd tijdens een controle omdat men u er van beschuldigde eerder die dag aan een oppositiebetoging te hebben deelgenomen (Vragenlijst CGVS, p.4). Dit strookt echter niet met uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS waar u stelde te zijn gearresteerd nadat u een militaire wegversperring was ontvlucht, men u na een achtervolging heeft gestopt en bij het doorzoeken van uw wagen het wapen van uw broer werd gevonden (Gehoor CGVS, p. 13). Men zou u er van beschuldigd hebben "iemand van de Peul-stam te zijn die mensen doodschieten in de nacht" (Gehoor CGVS, p. 13,19). Wanneer u werd gewezen op deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat als er geen manifestatie was geweest die dag er ook geen wegblokkade zou zijn geweest en u dus ook niet zou zijn gearresteerd (Gehoor CGVS, p. 27). Dit neemt echter niet weg dat u bij de DVZ letterlijk hebt verklaard te zijn gearresteerd omwille van uw vermeende deelname aan een manifestatie, zonder enige melding te maken van gevonden wapens. Deze tegenstrijdige verklaringen over een dermate cruciaal element in uw asielrelaas, namelijk de reden van uw arrestatie en detentie, ondermijnen dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw vervolgingsrelaas.

Verder verklaarde u op datum van 22 oktober 2012 bij de DVZ eveneens: "Dezelfde dag (de dag van uw ontsnapping) werd mijn broer gearresteerd in het legerkamp door de militairen omdat hij mij had geholpen vrij te komen en hij mocht dat niet gedaan hebben. Als ze mij niet konden vinden moest hij in de gevangenis verblijven (...) Mijn broer zit nu nog steeds vast in de gevangenis" (Vragenlijst CGVS, p. 4). Ook tijdens het begin van uw gehoor bij het CGVS bevestigde u dit. Gevraagd naar de recente telefonische contacten met uw ouders verklaarde u letterlijk: "Ze vertellen mij dat sinds mijn vertrek mijn broer nog steeds gearresteerd is en hij zit nog steeds vast" (Gehoor CGVS, p. 6). Later in het gehoor verklaarde u echter dat uw broer zich momenteel in Senegal zou bevinden (Gehoor CGVS, p.7). Gewezen op het feit dat u eerst verklaarde dat hij nog steeds opgesloten was stelde u verkeerd begrepen te zijn en dat niet uw broer, maar zijn vrouw nog steeds opgesloten zit (Gehoor CGVS, p.7). Dit neemt echter niet weg dat u zowel bij de DVZ als tijdens uw gehoor op het CGVS eerst verklaard hebt dat uw broer tot op heden zou zijn opgesloten.

Gewezen op uw verklaringen bij de DVZ stelde u daar inderdaad te hebben verteld dat uw broer was gearresteerd en nog steeds opgesloten was omdat u dit vermoedde, aangezien u wist dat de andere militairen die hadden geholpen bij uw ontsnapping reeds gearresteerd waren (Gehoor CGVS, p.22). Dit strookt echter niet met uw eerdere verklaringen bij het CGVS. Zo vertelde u over uw vlucht uit Guinee dat (M.), de vriend en collega van uw broer, voor uw vertrek tegen uw smokkelaar vertelde dat uw broer reeds was gevlucht en Guinee had verlaten en u dus ook gezocht werd door de autoriteiten (Gehoor CGVS, p. 14). Hieruit kan worden afgeleid dat u reeds voor het interview bij de DVZ op de hoogte was van uw broers vlucht naar het buitenland. Uit al het voorgaande moet besloten

worden dat u er niet bent in geslaagd om een afdoende verklaring te bieden voor de tegenstrijdigheden met betrekking tot de arrestatie en detentie van uw broer, (I.B.). Gezien het feit dat hij een centrale rol speelt in uw vervolgingsrelaas ondergraven deze tegenstrijdigheden in belangrijke mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tijdens uw gehoor bij de DVZ stelde u actief lid te zijn van oppositiepartij UFDG, deel te nemen aan manifestaties en op verdenking van deelname aan een oppositiebetoging op 20 september 2012 uiteindelijk te zijn gearresteerd (Vragenlijst CGVS, p.4). Het profiel van vervolgte politieke opposant dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken schetste strookt echter niet met uw verklaringen bij het Commissariaat-generaal. Zo stelde u tijdens uw gehoor nooit lid te zijn geweest van de partij (Gehoor CGVS, p.5). U woonde wel alle UFDG manifestaties bij, maar u zei hierover dat alle Peul in uw wijk (noodgedwongen) politiek actief zijn (Gehoor CGVS, p.5), als jongere in uw wijk zou u immers door de bewoners worden aangevallen als u weigerde mee te betogen (Gehoor CGVS, p.14). Uit uw verklaringen over uw arrestatie op 20 september 2012 blijkt ook nergens dat deze, op welke manier dan ook, verband zou houden met uw UFDG sympathieën. U bevestigde ook zelf dat uw UFDG activisme niet gelinkt is aan de problemen die u er zouden toe hebben gedwongen om in 2012 Guinee te ontvluchten (Gehoor CGVS, p.14). Het feit dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw vrees en vervolgingsrelaas duidelijk linkte aan uw UFDG activisme, terwijl u bij het CGVS met een sterk verschillend asielrelaas, dat bovendien niet overeenstemt met uw verklaringen bij de DVZ, op de proppen komt, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U argumenteerde dat u bij de DVZ niet alles hebt kunnen vertellen aangezien u was verteld om uw verhaal kort te houden (Gehoor CGVS, p.2-3, 24-25). Gezien het feit dat u bij het begin van uw gehoor op het CGVS hebt aangegeven dat u niet alle details, maar wel de essentie hebt kunnen vertellen bij de DVZ (Gehoor CGVS, p.3) kan dit echter niet als verschoningsgrond gelden voor de fundamentele verschillen tussen uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS.

U biedt ook geen aannemelijke verklaring waarom u bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebt nagelaten om te vermelden dat zowel uw vriendin als de vrouw van uw broer op het moment van uw interview bij de DVZ zouden worden gevangen gehouden in een militair kamp. Als verklaring hiervoor haalde u aan dat u pas later hebt gehoord dat beide vrouwen werden vastgehouden in het kamp van Alpha Yaya (Gehoor CGVS p. 26). Aan deze stelling kan echter geen geloof worden gehecht aangezien (M.), bij wie u voor uw vertrek uit Guinee ondergedoken was, werkte in hetzelfde kamp waar beide vrouwen werden vastgehouden (Gehoor CGVS, p. 20). Het was immers ook diezelfde (M.) die u op de dag van uw gehoor bij de DVZ, 22 oktober 2012, belde met de boodschap dat uw vrouw bevallen was tijdens haar gevangenschap. Gevraagd hoe (M.) dit kon weten zei u: "Hij werkt in het kamp, hij weet alles wat daar gebeurt" (Gehoor CGVS, p.21). U vertelde verder dat uw vriendin een maand na haar bevalling zou zijn vrijgelaten en vervolgens naar Kamsar was gereisd waar zij onderdak zou hebben gevonden bij uw zus. Gevraagd of u wanneer u bij de Dienst Vreemdelingenzaken Kamsar aangaf als laatst gekende adres van uw vriendin (Verklaring DVZ, p. 5, nr. 16; Samenstelling van Familie dd. 22/10/2012, p.2), hiermee bedoelde dat zij zich bij uw zus bevond, antwoordde u dat dit inderdaad het geval was (Gehoor CGVS, p.24). Ook verklaarde u bij de DVZ in oktober 2012 over uw kinderen dat zij bij hun moeder in Kamsar verblijven (Verklaring DVZ, p.6). Wanneer u er op gewezen wordt dat zij, volgens uw verklaringen op het CGVS, ten tijde van uw interview bij de DVZ toch opgesloten zou zijn geweest in het militaire kamp antwoordde u dat dit inderdaad het geval was, maar dat u bij de DVZ niet de kans had gekregen om alles goed uit te leggen (Gehoor CGVS, p.25). Deze stelling kan op geen enkele manier als vergoelijking dienen voor het flagrant strijdige karakter van beide verklaringen. Gelet op de aard van uw verklaringen kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering ten tijde van uw gehoor bij de DVZ niet op de hoogte te zijn geweest van de opsluiting van uw vriendin en schoonzus als verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder ondermijnd door het vage, incoherente en onwaarschijnlijke karakter van uw verklaringen bij het CGVS.

Zo bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken waarom de militairen uw broer zouden hebben willen arresteren na uw vrijlating uit de gevangenis. U vertelde dat u reeds in de periode 2007-2008 (Gehoor CGVS, p. 14-15) eenmaal was gearresteerd na een manifestatie. Door tussenkomst van uw broer, als belangrijk militair, kwam u toen zonder meer vrij. Het is dan ook onduidelijk waarom uw broer u toen probleemloos zou hebben kunnen vrijlaten terwijl hij nu zou worden vervolgd om dezelfde feiten. Hierop gewezen argumenteerde u dat uw broer u na uw eerste arrestatie heeft vrijgelaten, terwijl hij u na uw tweede arrestatie heeft helpen ontsnappen (Gehoor CGVS, p.26). Dit stemt echter niet overeen met uw verklaringen bij de DVZ waar u over uw tweede arrestatie vertelde: "Ik werd één week vastgehouden in de gevangenis. Door tussenkomst van mijn broer die militair was, werd ik echter vrijgelaten" (Vragenlijst CGVS, p.4). Uw stelling dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet de kans hebt gehad om het verschil tussen de eerste en de tweede arrestatie duidelijk te maken, kan niet gevolgd worden (Gehoor CGVS, p. 26). Het feit dat u bij de DVZ slechts in het kort uw verhaal hebt kunnen vertellen

verandert immers niets aan het feit dat u tot tweemaal toe letterlijk verklaard hebt na uw laatste arrestatie te zijn vrijgelaten na tussenkomst van uw broer. De blijvende tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen over uw vrijlating ondergraven in belangrijke mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook uw verklaringen als zouden uw broer en Toumba Diakité, die in 2009 een aanslag pleegde op toenmalig president Dadis, erg nauwe contacten hebben onderhouden, in die mate zelfs dat Toumba zijn wapens bij uw broer zou hebben ondergebracht (Gehoor CGVS, p.7, 13), zijn weinig waarschijnlijk. U stelde dat de militairen tijdens een huiszoeking bij uw broer de wapens van Toumba zouden hebben gevonden en dat dit uitgebreid in de Guinese media aan bod is geweest (Gehoor CGVS, p.13). Ondanks uw regelmatige contacten met familie en vrienden uit Guinee kan u hier echter geen enkel bewijs van voorleggen (Gehoor CGVS, p.21). Gevraagd hoe de militairen konden weten dat de gevonden wapens dan aan Toumba zouden toebehoren verklaarde u dat elk wapen in Guinee een nummer heeft (Gehoor CGVS, p. 22). Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat de Guinese autoriteiten drie jaar na de moordpoging door Toumba diens wapens zouden vinden bij uw broer, terwijl uw broer, ondanks dat hij en Toumba –één van de meest gezochte personen in Guinee- volgens u voortdurend contact hadden, voorheen nooit is gearresteerd in deze zaak (Gehoor CGVS, p.22). Maar zelfs indien uw verhaal zou worden gevolgd en uw broer inderdaad door de autoriteiten van Guinee gezocht zou worden in verband met de affaire Toumba, verklaart dit niet waarom u persoonlijk het slachtoffer zou zijn van vervolging. U verklaarde zelf immers nooit contact met Toumba te hebben gehad (Gehoor CGVS, p. 7) en hebt met deze hele zaak dus niets te maken. De enige reden waarom u, volgens uw eigen verklaringen, met de autoriteiten in aanraking zou zijn gekomen is omdat u met de wagen van uw broer, waarin diens dienstwapen lag, een militaire wegblokkade probeerde te omzeilen.

Ook over de reden waarom u deze wegblokkade omzeilde legde u tegenstrijdige en weinig overtuigende verklaringen af. U vertelde dat militairen u ter hoogte van de rotonde in Bambeto deden stoppen en u het bevel gaven uit te stappen. U zou uit angst echter geweigerd hebben dit bevel te volgen en met de wagen zijn weggevlucht om na een achtervolging alsnog te worden gearresteerd (Gehoor CGVS, p.14). Gevraagd of het dan niet gevaarlijker was om te proberen te ontsnappen in plaats van gewoon uit te stappen verklaarde u dat dit niet het geval was: "Ik had een grote auto, een 4x4, dus ik kon gewoon wegrijden". Als u niet op een tweede wegblokkade was gestuit had men u naar eigen zeggen nooit kunnen stoppen (Gehoor CGVS, p.17). Deze verklaringen zijn echter weinig aannemelijk. Later in uw gehoor verklaarde u dat u bang was om uit te stappen aangezien u wist dat de wagen van uw broer, aan hem gegeven door Konaté (voormalig interim president van Guinee) en makkelijk herkenbaar door het ontbreken van een nummer, bij de militairen bekend was. U stelde immers dat uw broer de laatste tijd werd geïsoleerd omdat hij dicht bij figuren uit het oude regime zou hebben gestaan (Gehoor CGVS, p.26). Dit strookt echter niet met uw verklaringen als zou uw broer een machtig militair zijn en dat u met diezelfde wagen overal naartoe kon gaan, zelfs tot Labé of Kamsar (steden op meerdere honderden kilometers van jullie woonplaats Conakry) (Gehoor CGVS, p.26). Het feit dat uw broer door de autoriteiten zou worden geïsoleerd strookt bovendien ook niet met het feit dat zijn dichte vriend (M.), aan wie hij ook over de wapens van Toumba zou hebben verteld en die u heeft helpen vluchten uit Guinee, probleemloos bleef verder werken als militair.

Ook uw verklaringen over uw detentie kunnen weinig overtuigen. U beweerde gedurende zeven dagen te zijn opgesloten in de Surêté, de voornaamste gevangenis van Conakry en bij iedereen welbekend (Gehoor CGVS p. 18-19). Gevraagd waar deze gevangenis juist ligt antwoordde u: "In de stad" (Gehoor CGVS p. 19). Wanneer u werd gevraagd om dit verder te preciseren moest u het antwoord schuldig blijven en stelde u dat het voor u ook de eerste keer was dat u daar kwam en dat u er 's nachts en buiten bewustzijn naar toe bent gebracht. Uit uw verklaringen kan echter worden afgeleid dat u uw ontsnapping wel erg bewust zou hebben meegemaakt (Gehoor CGVS p. 19-20), u kan dan ook geen afdoende verklaring geven voor het feit dat u niet weet waar de gevangenis zich bevindt. Indien u wel degelijk zou zijn opgesloten in deze gevangenis mag verwacht worden dat u deze preciezer zou kunnen lokaliseren dan "in de stad".

U legde geen enkel bewijs neer om uw identiteit of asielrelaas te ondersteunen en kon hier geen geldige verschoningsgrond voor aanbrengen.

Gevraagd of u over dergelijke documenten beschikte zei u: "Ik heb echt geen informatie gezocht". Als verklaring hiervoor bracht u aan dat u niet wilde liegen en betalen voor valse bewijzen uit Guinee. Wanneer u er op werd gewezen dat indien uw vervolgingsrelaas waarachtig is u toch geen valse bewijzen nodig hebt, stelde u dat het met uw verhaal onmogelijk is om bewijzen te hebben (Gehoor CGVS, p.9). U verklaarde wel degelijk identiteitsdocumenten te hebben, maar deze zouden zijn achtergebleven in Guinee (Gehoor CGVS, p.10). Ook al verbleef u op het moment van uw gehoor bij het CGVS al meer dan een jaar in België, hebt u geen enkele poging ondernomen om deze in uw bezit te krijgen. Als reden hiervoor haalde u aan dat u er niet aan hebt gedacht om ze mee te nemen toen u Guinee verliet (Gehoor CGVS, p. 10). U werd nogmaals gewezen op het belang

van identiteitsdocumenten en duidelijk gemaakt dat u deze binnen een termijn van vijf dagen na uw gehoor alsnog kon neerleggen. Het CGVS heeft binnen de gegeven periode echter geen documenten van u ontvangen. In het kader van uw asielaanvraag mag van u verwacht worden dat u al het mogelijke doet om bewijzen aan te brengen die uw identiteit of relaas kunnen ondersteunen, ik moet in deze besluiten dat u niet aan deze vereiste hebt voldaan.

Het is bovendien merkwaardig dat u reisde met uw eigen paspoort, naar eigen zeggen voor u aangevraagd door uw smokkelaar – die het bij aankomst in België in beslag nam (Gehoor CGVS, p.11). Indien u inderdaad gezocht werd door de autoriteiten van Guinee is het erg onwaarschijnlijk dat uw smokkelaar een paspoort op uw eigen naam en foto heeft kunnen aanvragen en jullie bovendien het risico zouden genomen hebben om – ook al kende (M.) iemand op de luchthaven die jullie kon helpen – onder uw eigen identiteit te reizen (Gehoor CGVS, p.14).

Omwille van de flagrante verschillen tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze bij het CGVS over cruciale elementen in uw asielaanvraag, zoals de reden van uw arrestatie en detentie, de gevangenschap van uw broer, maar ook de opsluiting van uw vriendin en schoonzus en het vage en onwaarschijnlijke karakter van uw verklaringen over de omstandigheden van uw arrestatie, uw detentie en uw ontsnapping, moet worden besloten dat u er niet bent in geslaagd om aannemelijk te maken dat u op 20 september 2012 bent gearresteerd, opgesloten in de Surêté, hier zeven dagen later met hulp van uw broer bent ontsnapt en nu het risico loopt om in het geval van terugkeer door de autoriteiten van Guinee te worden vermoord.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, werd onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.

Artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift het volgende aan:

"Middelen aangehaald ter staving van het beroep : Schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van artikel 1er, par. A, al. 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951 (Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen); de beoordelingsfout.

Wat betreft hetgeen

Tegenpartij beweert dat er verschillen bestaan tussen de verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna "DVZ" in 't kort) en deze die gedaan werden bij het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna "CGVS" in 't kort);

Dat zij staande houdt dat hij bij de DVZ verklaard te hebben aangehouden te zijn geweest op 20 september 2012 tijdens een controle ter gelegenheid van een oppositiebetoging (vragenlijst CGVS, p. 4) en verklaard te hebben tijdens het gehoor bij het CGVS dat hij aangehouden werd toen hij vluchtte voor een militaire wegversperring met een wapen in het voertuig en hem beschuldigde tot de Peul stam te behoren die 's nachts mensen vermoordt;

Dat zij nog staande houdt dat zijn verklaringen tegenstrijdig zijn betreffende de situatie van de broer van verzoeker sedert de vlucht uit de gevangenis van deze laatste; verklaarend bij de DVZ dat hij dezelfde dag in het kamp aangehouden werd door militairen omdat hij hem in zijn vrijlating geholpen had terwijl hij dit niet moest doen en dat hij in de gevangenis verbleef tot op de dag van het gehoor bij het CGVS, en een weinig later tijdens het gehoor verklaarde dat zijn broer zich op dat ogenblik in Senegal bevond;

Dat zij nog staande houdt dat er tegenstrijdigheden bestaan in de verklaringen van verzoeker betreffende zijn aansluiting bij de UFDG, eerst bij de DVZ verklaarend een actief lid te zijn en deel genomen te hebben aan betogingen, onder andere deze van 20 september 2012, en tenslotte aangehouden te zijn geweest, en vervolgens bij het CGVS verklaarend nooit lid van deze partij te zijn geweest en deel genomen te hebben aan de betogingen omdat al de Peul het moesten doen omdat zijn politiek actief moesten zijn;

Dat zij hem nog verwijt de situatie van zijn vrouw en deze van zijn broer tijdens zijn gehoor bij de DVZ niet te hebben gepreciseerd, alsook de omstandigheden van de vrijlating van zijn vrouw en later zijn residentie met de kinderen na deze vrijlating;

Terwijl

Overwegend dat verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS duidelijk uitlegt dat er die dag geen betoging noch wegversperring was;

Dat het mogelijk is dat er een misverstand geweest is op de dag van het gehoor bij de DVZ voor het invullen van de vragenlijst CGVS, met de tolk en/of de beambte die het dossier beheerde ;

Dat aangezien er bij deze gelegenheid geen bijstand van een advocaat was om onder andere te getuigen over de regelmaat van de procedure, moeten enkel de verklaringen gedaan tijdens het gehoor bij het CGVS prioritair in overweging worden genomen;

Overwegend dat wat de situatie van de broer van verzoeker betreft, deze laatste zijn verklaringen bevestigt tijdens het gehoor bij het CGVS ; dat hij preciseert dat hij verklaard heeft dat zijn broer aangehouden werd en nog steeds opgesloten is omdat hij het veronderstelde, aangezien hij van mening was dat de andere militairen die hem geholpen hadden bij het vluchten reeds aangehouden waren;

Dat verzoeker preciseert dat de woorden die Matos met de smokkelaar uitgewisseld heeft eenvoudig beoogden deze laatste te overtuigen om de stappen te bespoedigen om verzoeker te helpen het land te ontvluchten;

Dat in tegenstelling met de beweringen van tegenpartij, verzoeker niet wist, alvorens zijn land te verlaten, of zijn broer eveneens het land verlaten had ;

Overwegend dat wat de politieke activiteiten van verzoeker betreft, hij bevestigt dat hij als jong lid van de partij, verzoeker zou aangevallen worden indien hij weigerde te betogen;

Dat hij preciseert dat indien hij in het begin terughoudend was om zich formeel aan te werven, hij het tenslotte gedaan heeft zodat zijn aanhouding van 20 september 2012 tegelijk verbonden is met het wapen gevonden in het voertuig dat hij bestuurde en zijn actieve politieke houding voor het UFDG, dit alles op basis van interetnisch wantrouwen dat in Guinea algemeen bekend is;

Dat hij zijn woorden tijdens het gehoor bij het CGVS volgens dewelke hij geen details gegeven heeft tijdens zijn gehoor bij de DVZ, omdat de beambte gelast met het dossier hem gezegd heeft dat hij de gelegenheid zou hebben het te doen bij het CGVS; dat hij bijgevolg verwonderd is dat men hem de beweerde tegenstrijdigheden verwijt die zopas aangehaald werden;

Overwegend dat wat de situatie van de vriendin van verzoeker betreft, verzoeker herhaalt dat hij er bij de DVZ om dezelfde redenen hoger aangehaald niet over gesproken heeft, te weten dat men hem bij de DVZ medegedeeld heeft dat hij de gelegenheid zou hebben er in details over te spreken tijdens het gehoor bij het CGVS;

Dat hij zijn verklaringen gedaan tijdens het gehoor bij het CGVS herhaalt volgens dewelke hij slechts later vernomen heeft dat de twee vrouwen in het kamp Alpha Yaya vastgehouden waren, preciserend dat Matos vermeden heeft er hem over te spreken toen hij nog in het land was om te vermijden dat hij

zeer depressief zou worden en dat hij bijgevolg beslist heeft het te doen toen verzoeker reeds in België aangekomen was en dat zijn vrouw zonder probleem bevallen was;

Overwegend dat wat de periode van vrijlating van de vrouw van verzoeker betreft en nadien zijn verblijfplaats met de kinderen, repliceert verzoeker opnieuw dat hij bij de DVZ uitgenodigd was een korte beschrijving van zijn problemen te geven en de nadruk te leggen op diegene de hem rechtstreeks betroffen;

Wat betreft hetgeen

Tegenpartij staande houdt dat het asielrelaas van verzoeker eveneens ondermijnd is door het vage, incoherente en onwaarschijnlijk karakter van zijn verklaringen bij het CGVS

Dat zij hem verwijt niet te kunnen uitleggen waarom de militairen zijn broer hadden willen aanhouden na zijn vrijlating uit de gevangenis ; dat zij schijnt argumenten te halen uit het feit dat hij hem heeft doen bevrijden in 2007 – 2008, zonder bijzonder gevolg, dat dit eveneens hetzelfde zou moeten zijn voor de laatste hechtenis;

Dat zij staande houdt dat de woorden van verzoeker, betreffende de relatie tussen zijn broer en Diakité weinig waarschijnlijk zijn; dat zij ter staving van dit verwijt zegt dat verzoeker er het bewijs niet van geeft, dat hij niet uitlegt hoe de militairen wisten dat het wapen aan Toumba toebehoorde, dat de broer van verzoeker niettegenstaande vroeger niet aangehouden werd terwijl zijn vriend Toumba actief gezocht werd in Guinea, dat in ieder geval niets zou rechtvaardigen dat verzoeker beoogd zou worden in het kader van deze zaak;

Dat zij staande houdt dat verzoeker tegenstrijdige woorden houdt betreffende de reden waarom hij de wegversperring vermeden heeft, verklarend aan de DVZ dat militairen op de hoogte van de rotonde van Bambete hem aangehouden hebben en het bevel gaven uit te stappen (verzoeker heeft nochtans geweigerd dit bevel te respecteren) omdat hij een krachtig voertuig had, en aan het CGVS verklaarde dat hij niet gestopt is en het voertuig in kwestie door de militairen herkenbaar was;

Dat zij schijnt te twijfelen aan de gevangenschap van verzoeker, als voorwendsel aanvoerend dat hij de plaats van de gevangenis waar hij gedurende zeven dagen vastgehouden werd niet kende;

Terwijl

Overwegend dat zoals verzoeker het uitlegt tijdens het gehoor bij het CGVS, zijn broer hem heeft laten bevrijden na zijn eerste aanhouding, terwijl hij hem na zijn tweede aanhouding eenvoudig geholpen heeft te ontsnappen (gehoor p. 26):

Dat men dient op te merken dat tegenpartij eenvoudig met de woorden speelt, dat verzoeker inderdaad uitgelegd heeft dat zijn broer tussengekomen is, hetgeen niet noodzakelijkerwijze betekent, zoals tegenpartij schijnt te insinueren, dat hij de vrijlating onderhandeld heeft of enige invloed uitgeoefend heeft; dat het ten onrechte is dat tegenpartij de uitleg, reeds hoger uiteengezet, verwerpt dat verzoeker de gelegenheid niet gehad heeft tijdens zijn gehoor bij de DVZ details te geven;

Overwegend dat wat de betrokkenheid van verzoeker in de zaak Diakité betreft, hij uitgelegd heeft dat het omwille van het feit is dat het wapen in kwestie in het voertuig teruggevonden werd dat hij bestuurde; Dat het verwonderlijk is dat tegenpartij het incident minimaliseert door te spreken van “de enige reden”, alsof het niet voldoende was de achtervolgingen tegenover verzoeker te rechtvaardigen, dat het in dit opzicht past te preciseren dat de ontdekking van het wapen een spoor was om Diakité terug te vinden en om verzoeker van medeplichtigheid van deze laatste te verdenken;

Overwegend dat wat de omstandigheden van het onderscheppen van verzoeker en de identificatie van het voertuig dat gewoonlijk door zijn broer bestuurd werd, tegenpartij de woorden van verzoeker niet goed schijnt te begrijpen ; dat zijn broer inderdaad een bijzondere functie in het vorige regime bekleedde, hetgeen niet meer het geval was na de komst aan de macht van de huidige autoriteiten;

Dat wat zijn vriend Matos betreft, het niet omwille van deze eenvoudige vriendschap is dat de Guinese autoriteiten hem moesten aanhouden, dat men zich trouwens kan afvragen dat hij talrijke andere vrienden moest hebben, zonder dat men er diende uit af te leiden dat zij allemaal moesten aangehouden worden ;

Dat wat de plaats van de gevangenis betreft, de uitleg van verzoeker nochtans logisch is in de mate dat hij de gelegenheid niet gehad heeft de omgeving van de gevangens te verkennen zoals een toerist of een agent van deze instelling het zou doen;

Wat betreft hetgeen

Tegenpartij verzoeker verwijt geen document te hebben neergelegd ;

Dat zij hem bovendien verwijt met een paspoort op zijn naam te hebben gereisd en er schijnt uit af te leiden dat de vrees ten opzichte van de nationale autoriteiten niet gerechtvaardigd is;

Terwijl

Overwegend dat verzoeker de mogelijkheid nog niet gehad heeft de documenten te ontvangen afkomstig van zijn land van oorsprong om zijn asielaanvraag te staven;

Dat wat het paspoort betreft, verzoeker preciseert dat het dank zij de medeplichtigheid van een vriend van Matos is dat hij het land heeft kunnen verlaten;

Dat de omstreden beslissing moet hervormd worden ;

10. Subsidiaire bescherming

In tegenstelling met wat tegenpartij beweert, kent Guinea een situatie van ernstige politieke en sociale spanningen. Verzoeker behoudt zich bijgevolg het recht voor zijn argumenten te doen gelden in functie van de evolutie van de situatie in dit land;"

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas met documenten te staven. Indien geen documenten kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker het ontbreken ervan verantwoorden. Indien redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. Wanneer dit niet afdoende wordt aangetoond, kan het asielrelaas als ongeloofwaardig worden aangemerkt. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Dit klemt des te meer daar verzoeker er tijdens het gehoor en in

de bestreden beslissing op gewezen werd dat het bijbrengen van documenten ter staving van zijn asielrelaas belangrijk is (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 10). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij *“de mogelijkheid nog niet gehad heeft de documenten te ontvangen afkomstig van zijn land van oorsprong om zijn asielaanvraag te staven”*, dient opgemerkt dat dit geen afdoende verklaring vormt voor het ontbreken van deze documenten, te meer daar hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde: *“Ik heb echt geen informatie gezocht”* (gehoorverslag CGVS, p. 9).

Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Dit klemt des te meer daar verzoeker met een paspoort met zijn eigen naam en foto zou gereisd hebben (gehoorverslag CGVS, p. 11), terwijl hij juist vreest door zijn autoriteiten te worden vermoord (zie *infra*). Het is niet aannemelijk dat verzoeker een vrees voor zijn autoriteiten aanvoert als reden waarom hij zijn land van herkomst verlaat en tegelijkertijd naar België reist met een paspoort onder zijn eigen naam en met zijn eigen foto. Dat dit paspoort door iemand anders zou zijn aangevraagd, doet geen afbreuk aan het gegeven dat dit paspoort onder verzoekers naam werd aangevraagd en van zijn foto voorzien zou zijn en hij zich ervan bediende bij het verlaten van zijn land van herkomst.

Waar verzoeker ter rechtvaardiging van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het CGVS, in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat er een misverstand geweest is bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de DVZ met de tolk en/of de beambte die het dossier beheert, dient opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde op de DVZ de belangrijkste dingen te hebben kunnen vertellen (gehoorverslag CGVS, p. 3). Bovendien duidt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet *in concreto* aan waar en/of wanneer er sprake zou zijn van een vergissing met de tolk en/of de beambte op de DVZ. Tevens werd de vragenlijst van het CGVS hem op de DVZ in het Peul voorgelezen en bevestigde verzoeker door middel van zijn handtekening dat de erin vervatte verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (administratief dossier, stuk 15, p. 5). Dat enkel zijn verklaringen gedaan tijdens zijn gehoor op het CGVS in overweging moeten genomen worden omdat hij op de DVZ geen bijstand van een advocaat had, kan niet worden aangenomen aangezien er geen bepaling voorhanden is waaruit kan worden afgeleid dat het interview op de DVZ in het bijzijn van een advocaat dient te gebeuren teneinde dit interview voor het nemen van de bestreden beslissing in overweging te kunnen nemen. Bovendien toont verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet *in concreto* aan dat de procedure op de DVZ onregelmatig zou zijn (geweest).

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij *“tijdens het gehoor bij het CGVS duidelijk uitlegt dat er die dag geen betoging noch wegversperring was”*, dient opgemerkt dat verzoeker hiermee het geheel van zijn vorige op de DVZ en op het CGVS afgelegde verklaringen tegensprekt. Op de DVZ verklaarde verzoeker immers: *“Ik woonde bij mijn broer [I.B.]. Hij zat in het leger. Ik ben lid van de partij: UFDG: Union de Forces Democratique de Guinee, sinds twee jaren. Ik nam deel aan manifestaties, ik informeerde mensen van gebeurtenissen per motor. Op 20.09.12 werd ik gearresteerd door mannen van het leger, met een rode pet, in de wijk Bambutou, Ratoma. Ik werd gearresteerd tijdens een controle en beschuldigd van deelname aan een manifestatie, eerder tijdens de dag.”* (administratief dossier, stuk 15, p. 4), terwijl hij op het CGVS verklaarde dat hij op 20 september 2012 in de auto van zijn broer bij een eerste controle bij een wegversperring wegreed en bij een tweede controle aan een wegversperring werd tegengehouden en gearresteerd werd omwille van het geweer in zijn broers auto dat een link zou hebben met Toumba (gehoorverslag CGVS, p. 13). Dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift dan weer plots stelt dat er die dag, 20 september 2012, geen manifestatie en geen wegversperring was, doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verder dient opgemerkt dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift bevestigt dat zijn broer werd aangehouden en nog steeds opgesloten is. Nochtans verklaarde verzoeker bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de DVZ en aanvankelijk ook tijdens zijn gehoor op het CGVS dat zijn broer nog steeds opgesloten zit, terwijl hij later tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat zijn broer naar Senegal zou gevlucht zijn (administratief dossier, stuk 15, p. 4 en gehoorverslag CGVS, p. 6, 7 en 14). Waar verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS deze tegenstrijdigheid nog trachtte te verklaren door te stellen dat hij bedoelde dat de echtgenote van zijn broer nog steeds opgesloten is (gehoorverslag CGVS, p. 7), bevestigt verzoeker in onderhavig verzoekschrift plots één van de versies van de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen aangaande zijn broer, hetgeen evenwel niet van aard is deze tegenstrijdigheid ongedaan te maken. Waar verzoeker nog verwijst naar de woordenwissel tussen (M.) en de smokkelaar, dient vastgesteld dat verzoeker hier niet verder komt dan het uiten van

een loutere *post factum*-verklaring, die evenmin van aard is de vastgestelde tegenstrijdigheid ongedaan te maken.

Vervolgens stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift dat hij zich tenslotte “formeel heeft aangeworven” bij de politieke partij UFDG, zodat zijn aanhouding op 20 september 2012 tegelijk verbonden is met het wapen dat in zijn broers auto werd gevonden en met zijn actieve politieke houding voor deze politieke partij en dit alles op basis van het interetnisch wantrouwen in Guinee. Desalniettemin verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS dat hij nooit een lidkaart van het UFDG had (gehoorverslag CGVS, p. 5). Bovendien verklaarde verzoeker dat hij enkel aan de manifestaties van het UFDG deelnam onder druk van de Peulse bevolking in Bambeto en Koloma (gehoorverslag CGVS, p. 14). Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de DVZ verklaarde verzoeker dan weer dat hij sinds twee jaar lid was van de UFDG (administratief dossier, stuk 15, p. 4). Deze tegenstrijdigheden kunnen niet verklaard worden door de kortere aard van het interview op de DVZ. Dit klemt des te meer daar verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat zijn probleem begonnen is wanneer hij gestopt is bij de tweede wegversperring en het geweer ontdekt werd (gehoorverslag CGVS, p. 14), zodat zijn vermeende politieke activiteiten geacht worden geen verband te houden met zijn arrestatie op 20 september 2012. Bijgevolg doet verzoekers verklaring in onderhavig verzoekschrift dat deze activiteiten wél mede aan de basis van deze arrestatie lagen, verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanspraak.

Verder stelt verzoeker dat (M.) hem niet inlichtte over de situatie van zijn vriendin en van de echtgenote van zijn broer omdat hij vreesde dat verzoeker zeer depressief zou worden van dit nieuws. Nergens uit de op de DVZ ingevulde vragenlijst, noch uit het gehoorverslag blijkt echter dat (M.) informatie over zijn vriendin en zijn broers echtgenote zou verzwegen hebben uit vrees dat deze informatie verzoeker depressief zou maken, zodat dient besloten te worden dat het hier opnieuw om een loutere *post factum*-verklaring gaat die de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Bovendien duidt verzoeker niet aan op welke wijze deze houding van (M.) kan verklaren dat verzoeker op de DVZ stelde dat het laatste gekende adres van zijn vriendin in Kamsar bij zijn zus was (administratief dossier, stuk 15, “verklaring 16a” en gehoorverslag CGVS, p. 24), terwijl hij ten tijde van het interview op de DVZ reeds wist dat zijn vriendin opgesloten zat in het kamp van Alpha Yaya (gehoorverslag CGVS, p. 20-21 en 25). Dat het interview op de DVZ kort is, is hiervoor geen verklaring.

Voorts stelt de bestreden beslissing terecht dat het onwaarschijnlijk is dat verzoeker in de periode 2007-2008, nadat hij na een manifestatie gearresteerd werd, door tussenkomst van zijn broer als militair vrijkwam, terwijl zijn broer in 2012 wel degelijk gearresteerd werd nadat hij opnieuw voor verzoekers vrijlating was tussengekomen (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 14-15). De Raad ziet niet in hoe verzoeker redelijkerwijze kan beweren dat het woord “tussengekomen” niet noodzakelijkerwijze betekent dat zijn broer “*de vrijlating onderhandeld heeft of enige invloed uitgeoefend heeft*”. Indien verzoeker immers verklaart dat zijn broer tussengekomen is met betrekking tot zijn vrijlating, kan niet anders geconcludeerd worden dan dat zijn broer minstens enige invloed uitgeoefend heeft.

De bestreden beslissing stelt tevens terecht het volgende: “*Ook over de reden waarom u deze wegblokkade omzeilde legde u tegenstrijdige en weinig overtuigende verklaringen af. U vertelde dat militairen u ter hoogte van de rotonde in Bambeto deden stoppen en u het bevel gaven uit te stappen. U zou uit angst echter geweigerd hebben dit bevel te volgen en met de wagen zijn weggevlucht om na een achtervolging alsnog te worden gearresteerd (Gehoor CGVS, p.14). Gevraagd of het dan niet gevaarlijker was om te proberen te ontsnappen in plaats van gewoon uit te stappen verklaarde u dat dit niet het geval was: “Ik had een grote auto, een 4x4, dus ik kon gewoon wegrijden”. Als u niet op een tweede wegblokkade was gestuit had men u naar eigen zeggen nooit kunnen stoppen (Gehoor CGVS, p.17). Deze verklaringen zijn echter weinig aannemelijk. Later in uw gehoor verklaarde u dat u bang was om uit te stappen aangezien u wist dat de wagen van uw broer, aan hem gegeven door Konaté (voormalig interim president van Guinee) en makkelijk herkenbaar door het ontbreken van een nummer, bij de militairen bekend was. U stelde immers dat uw broer de laatste tijd werd gevisieerd omdat hij dicht bij figuren uit het oude regime zou hebben gestaan (Gehoor CGVS, p.26). Dit strookt echter niet met uw verklaringen als zou uw broer een machtig militair zijn en dat u met diezelfde wagen overal naartoe kon gaan, zelfs tot Labé of Kamsar (steden op meerdere honderden kilometers van jullie woonplaats Conakry) (Gehoor CGVS, p.26). Het feit dat uw broer door de autoriteiten zou worden gevisieerd strookt bovendien ook niet met het feit dat zijn dichte vriend (M.), aan wie hij ook over de wapens van Toumba zou hebben verteld en die u heeft helpen vluchten uit Guinee, probleemloos bleef verder werken als militair.*

Ook uw verklaringen over uw detentie kunnen weinig overtuigen. U beweerde gedurende zeven dagen te zijn opgesloten in de Surêté, de voornaamste gevangenis van Conakry en bij iedereen welbekend (Gehoor CGVS p. 18-19). Gevraagd waar deze gevangenis juist ligt antwoordde u: "In de stad" (Gehoor CGVS p. 19). Wanneer u werd gevraagd om dit verder te preciseren moest u het antwoord schuldig blijven en stelde u dat het voor u ook de eerste keer was dat u daar kwam en dat u er 's nachts en buiten bewustzijn naar toe bent gebracht. Uit uw verklaringen kan echter worden afgeleid dat u uw ontsnapping wel erg bewust zou hebben meegemaakt (Gehoor CGVS p. 19-20), u kan dan ook geen afdoende verklaring geven voor het feit dat u niet weet waar de gevangenis zich bevindt. Indien u wel degelijk zou zijn opgesloten in deze gevangenis mag verwacht worden dat u deze preciezer zou kunnen lokaliseren dan "in de stad".

Dienaangaande komt verzoeker immers niet verder dan het opwerpen van de losse beweringen dat zijn broer onder het vorige regime in Guinee een bijzondere functie had en dat zijn broer naast (M.) ook andere vrienden had die niet gearresteerd werden, alsook dat hij de omgeving van de gevangenis niet kon verkennen zoals een toerist of een agent van deze instelling, hetgeen niet afdoende is om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat verzoekers verklaringen over zijn broer en Toumba Diakité weinig waarschijnlijk zijn, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. De loutere stelling dat "*Guinea een situatie [kent] van ernstige politieke en sociale spanningen*" is immers zonder staving een loutere bewering. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS